

Páneurópai Piknik
Sopron 2009

Tőkés László, Európai Parlamenti Képviselő beszéde

2009. augusztus 19., Sopronpuszta, Páneurópai Piknik Emlékpark

Közismert, hogy sokan vitatják, melyik dátum tekinthető a határnyitás igazi évfordulójának. Engedjék meg nekem, hogy a hivatalos évfordulótól eltérve, én az augusztus 19-ét tekintsem a két világot – a szovjet diktatúra és a szabad Európa országait – egymástól elválasztó vasfüggöny szimbolikus és valószínűleg áttörése leghitelesebb évfordulójának. Vagyis azt a napot, amelyen polgári kezdeményezésre, az egykori Sorsközösség-tábor, valamint a debreceni és a soproni MDF-szervezetek tagjainak szervezésében megtartott Páneurópai Piknik alkalmával a szabadságra vágyó kelet-német menekültek – mintegy varázsütésre – ledöntötték a határt, majd az egybegyülekezett magyarok és mintegy tizenkét nemzet képviselői közös erővel bontották le a kommunista zsarnokságot jelképező szögesdrót-határvár utolsó maradványait.

A mai napon a szabadságszerető bátrak előtt tisztelgünk, „akik mertek”, akik bármely kormányhatározattól vagy nagyhatalmi akarattól függetlenül, nem kis kockázatot vállalva, hozzáálltak azoknak a falaknak a lebontásához, melyek kettéosztották Európát, és nemzetet a nemzetől, embert az embertől, testvért a testvértől elválasztottak.

Az egyesült Európa soros elnökségét betöltő Svédország külügyminiszterének, Carl Bildt úrnak és a vasfüggöny lebontása nyomán újraegyesült Németország vezetőjének, Angela Merkel kancellár-asszonynak a jelenléte már önmagában is méltó elismerését jelenti Magyarországnak történelmi szerepének, melyet az ateista-kommunista diktatúra megdöntésében, Európa felszabadításának és egyesülésének a folyamatában játszott.

Illesse őszinte köszönet és elismerés a Páneurópai Piknik egykori öntudatos és céltudatos szervezőit és bátor szívű résztvevőit – akik közül ma is sokan közöttünk vannak –; azokat, akik két évtizeddel ezelőtt, Habsburg Ottó és Pozsgai Imre védnökségétől támogatva, a zsarnokság falát átütötték, és a szabadság útját megnyitották előttünk!

Romániából – a mostoha sorsú Erdélyországból – jövet, végezetre, de nem utolsó sorban, hadd emlékezzem meg arról is, hogy húsz esztendővel ezelőtt, Temesváron miképpen sikerült áttörnünk a fasizmus ikertestvéreként azonos mércével elítélendő kommunizmus által emelt hazugság, félelem és hallgatás falait, és megdönteni azt a Ceaușescu-diktatúrát, mely éppen abban az időben falak helyett falvak ezreit akarta lerombolni. Ott és akkor a temesvári magyarok, románok és németek, különféle nációk és felekezetek valódi európai szellemben fogtak össze és szálltak síkra a szabadságért.

Erdélyi magyarként külön is hálát adok az Istennek azért, hogy Németország és Európa egyesülésével párhuzamosan az országhatárok által elszakított Kárpát-medencei magyar közösségek egyesülése útjából is elhárultak az akadályok, és azok a falak is ledőltek, melyek 1920 óta mesterséges módon választottak el bennünket egymástól.

Két évtizeddel a rendszerváltozás kezdete után azonban még mindig számtalan választófal emelkedik a népek és országok között, és a totalitárius diktatúrák a világ számos részén továbbra is megfosztják szabadságuktól az embereket és a nemzeteket.

A sopronpusztai határnyitás mai évfordulója legyen memento számunkra – Szent Pál apostol szavai értelmében:

„Annakokáért a szabadságban, melyre Krisztus minket megszabadított, álljatok meg, és ne kötelezzétek meg ismét magatokat a szolgaságnak igájával!” (Gal. 5,1).

Melocco Miklós újan avatott szobra is erre emlékeztessen bennünket!

Az Európai Unió Kultúra Programjának támogatásával

EISENSTADT
LANDESHAUPTSTADT

Pro
Lingua et
Cultura
Germanica
Stiftung

BÜRGENLÄNDISCHE
FORSCHUNGSGESELLSCHAFT
RESEARCH SOCIETY BÜRGENLAND

ICDT
International Centre for Democratic Transition

Kultúra program

DUNA
A NEMZETI TELEVÍZIÓ

Konrad
Adenauer
Stiftung

Magyar
Tudományok
Akadémia